

Nagyboldogasszony elővecersenyéje, nyolchangú theotokion

1. Is - teni parancsra a dicsó a - pos - to - lok a föld minden ha - tá -
ra - i - ról a fel - hők szárnya - in vi - tet - vén,
5.a te tisztaságos testedhez ho - zat - tak, és mint szent ereklyét, kegyelet - tel csó - kol - ják azt,
2.a ma - gasságbeli mennyei e - rők pe - dig az ő fejedelmük - kel le - jö - vén,
6.leg - tisztább testedet hódolattal föl - e - me - lék, és tisztelettel könnyezve a meny - nyek - be vi - vék,
á - hit - tat - tal ki - ált - ván fel: Ime, a királynő, az Isten jegyese ér - ke - zik.
3.E - mel - jé - tek fel, eget a ka - pu - kat, és az örökkévaló világság
anyját hódolattal fo - gad - - já - tok be.
7.Mert ő - - é - ret - te lett az em - beriség általános
üd - vö - zíté - se, ki - re tekinteni nincs bá - tor - sá - gunk,
s kit mél - tóan dicsérni nem va - gyunk ké - pe - sek.
4.Mert az ő fen - sé - ge felülhalad minden embe - ri ér - tel - met.
8.A - zért legtisztább Is - ten - szü - lő, a te Szülötteddel a mennyben e - gyütt la - koz - ván,

ál-lan-dóan imádkozzál é - ret - tünk, hogy üdvözítse és őrizze meg a ma-ga új né-pét
min - den ellensé- ges in - du - lat - tól, I. Mert a te párt - fo - gásodat
bírnak örökké, ó Sze - p - lő - - - te - - - len!